

Hvorfor hjælper vi ikke børn og unge med ADHD og ADD i tide?

ADHD-foreningen og Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab mener, at det er på høje tid, at vi bruger den viden, vi har til fordel for børn og unge med ADHD eller ADD.

Vi ved, hvilken udredning, behandling og evt. medicinering, som hjælper børn og unge med ADHD eller ADD. Vi ved også, at tidlig opsporing kan gøre en kæmpe forskel for livsforløb og livskvalitet. Dette er ligeledes vigtigt i forhold til at nedsætte risikoen for udvikling af følgesygdomme og i stedet give muligheden for at lære sig selv at kende med udviklingsforstyrrelsen som en integreret del af sig selv. Vi ved alt dette – der er evidens for både udredning og behandling.

Konsekvenser af, at vi ikke handler, er også veldokumenterede. Det koster ikke kun det enkelte barn eller den unge, det er også en kæmpe samfundsmæssig udgift. Vi ved alt dette, men alligevel udnyttes denne viden ikke.

Det er på tide at rette fokus mod det, som vi i børne- og ungdomspsykiatrien forstår ved virksom og evidensbaseret forebyggelse – altså tidlig opsporing, udredning og behandling med redskaber, som forebygger, at andre både psykiske og fysiske sygdomme støder til.

Det er på tide, at midler til børne- og ungdomspsykiatri bruges på børn og unge med udviklingsforstyrrelser (ADHD/ADD og autisme) og psykiske sygdomme (bl.a. angst, depression, spiseforstyrrelser).

Reel forebyggelse i psykiatrien er med andre ord bl.a. tidlig opsporing af børn og unge med ADHD og ADD. Man kan ikke forebygge ADHD/ADD, men man kan forebygge, at man oveni udvikler følgesygdomme som angst, depression og negativt selvbillede.

Vi har mange af systemerne og værktøjerne parat. Men der mangler dedikeret fokus og ressourcer. Vi skal udnytte den viden, der er dannet fra arbejdet på forløbsprogrammerne - der er brugt tid, energi og fagekspertise til at finde måder og metoder for tværsektorielt samarbejde, så der kan komme en reel fremskudt børne- og ungdomspsykiatri, som kan assistere i kommunerne og primær sektor. Vi skal vidensdele på tværs af sektorer.

PPR skal styrkes, så der er ressourcer til, at skole og PPR kan afklare barnets behov endnu bedre. For eksempel ved at afdække begavelsesniveauet og bl.a. involvere socialforvaltningen, når det giver mening, så vi har en helhedsorienteret forståelse af barnet, inden der laves en henvisning til børne- og ungdomspsykiatrien. Derved sikrer vi barnets tarv og behov for rette hjælp på rette tid af rette fagligheder.

Vi skal bruge ressourcerne der, hvor det giver mening, og vi skal bruge den viden og evidens, vi har til at sætte ind med hjælp og tilskyndelse til egen mestring. Børn med ADHD og ADD har ligesom alle andre børn fremtiden foran sig. Men vi skal sikre, at der er de bedst mulige vilkår og hjælp til, at udviklingsforstyrrelsen fylder mindst muligt, og fokus kommer på høj livskvalitet og det bedste liv for barnet.

Vi ved, hvad der virker. Ved I, hvorfor vi ikke bruger den viden?

Vi håber, at landets nationale, regionale og lokale politikere vil sætte børn og unge med psykiske lidelser og udviklingsforstyrrelser herunder bl.a. ADHD og ADD øverst på prioriteringslisten, når der skal deles ressourcer ud. Det vil endda meget hurtigt vise høj effekt - det har vi dokumentation og evidens for.

Med venlig hilsen

ADHD-foreningen og Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab